

mark, jfr. Lov Nr. 545 af 31. Oktober 1940, der senest er blevet forlænget ved Lovanordning Nr. 92 af 9. Marts 1945, jfr. Lov Nr. 297 af 22. Juni 1945 og ved den nylig i Rigsdagen gennemførte Lov om Ændringer i Lov om Patenter, Lov om Mønstre og Lov om Fællesmærker, samt midlertidig Lov om Ændring i Patentloven Nr. 263 af 24. Juni 1942, jfr. Lov Nr. 348 af 8. Juli 1943, og de i Henhold til disse Lovbestemmelser udfærdigede Bekendtgørelser. Ved disse Bestemmelser er der indrømmet her hjemmehørende Personer og Virksomheder samt Udlændinge saadanne Lempelser i Patent-, Varemærke- og Mønstervlovgivningens Forskrifter, som de foreliggende Forhold ud fra almindelige Billighedsbetragtninger har gjort det naturligt at gennemføre.

De danske Myndigheder maa imidlertid ogsaa have til Opgave at søge at sikre, at danske Indehavere af industrielle Rettigheder i Udlandet faar en tilsvarende Behandling dér, og Regeringen har derfor paa Grundlag af derom fra Industriraadets modtagne Henvendelse indledet Forhandlinger til forskellig Side med Henblik herpaa. Foreløbig er opnaaet den som Bilag A med Oversættelse optrykte, endnu ikke underskrevne, men af Patentmyndighederne i Danmark og England tiltraadte Overenskomst. Under Forhandlingerne om denne Overenskomst

har det vist sig, at de i den nugældende danske Lovgivning indeholdte Beføjelser ikke er tilstrækkelige til at gennemføre de for en endelig Tiltrædelse af Overenskomsten fornødne Bestemmelser med Hensyn til Rettigheders Genoprettelse uden særligt Gebyr og Adgangen til Genindsættelse i Rettigheder uanset godtroende Trediemands mellemkommende Rettigheder. Hvis man fra dansk Side ønsker at sikre danske Patenthaveres Stilling i Storbritannien, maa derfor Lovgivningen ændres.

Ved Forhandlingerne med andre Lande vil det muligvis vise sig, at de danske Regler paa Grund af Gensidighedsprincippet, som formentlig bør være afgørende i disse Forhold, enten maa ændres paa andre Omraader end i Forhold til England eller ændres paa anden Maade paa de tilsvarende Omraader. Det vil ikke være muligt paa Forhaand at udforme detaillerede Regler, der kan dække Forholdet til alle Lande, og det foreslaas derfor — i Lighed med, hvad der er Tilfældet i England —, at give Handelsministeren Bemyndigelse til at gennemføre de i den nævnte Henseende fornødne Bestemmelser. Det er Tanken, efterhaanden som Overenskomst naas med hvert enkelt Land, at udfærdige en Bekendtgørelse, der i Detailler fastlægger de Rettigheder, der tilkommer Personer m. v. hjemmehørende i det paa-gældende Land.